

enigmàtiques que volten la nostra vida. Les accions individuals i col·lectives marquen desnivells considerables que fan veure llunyà el nivell harmònic que ha de retornar la pau als nostres esperits.

Aquestes divagacions tindrien escassa importància si les féssim nosaltres sols, però l'oportunitat ens dona l'ocasió d'avaluar-les amb una conclusió que ha fet l'insigne i rebel escriptor En Valle-Inclán, en unes declaracions, i denuncia d'aquesta fàlsol'isolament en què espiritualment ha quedat situat:

• Així que em reforci de la malaltia que tinc m'expatriaré voluntàriament.

• Intentaré guanyar fora d'aquí la vida que aquí se'm nega.

• Per l'Estat oficial jo tinc preparada una venjança: el meu testament. No tinc fortuna. No puc llegar res a ningú. Però els meus ossos són meus. I aquest no acceptaran la injúria d'uns funerals «en honor de l'escriptor mort». Al mort els governs li concedeixen tot perquè ja no els destorba.

• Però jo deixaré dir que m'enterrin en terra estranya i en silenci, sense els intolerables homenajes pòstums amb els quals no vacil·larien a «afavorir-me» a cada moment».

J. V. CAMPS.

Tingueu compte que les últimes
novesats són sempre a

Calçats Pallac

Articles de tocador i perfumeria

EL SIGLO

Avinguda de la República, 17

lluïtes de classes

En la magna transformació social que s'apropa, prendrà sens dubte el paper en la revolta, la lluita de classes. El proletari, abans d'emprendre tan important tasca i a fi i efecte de no quedar defraudat, haurà de resumir totes les forces d'oposició i obrar segons el nombre i valor d'elles. Ha de comparar-les amb la seva força, tenint en compte que no és suficient el valor moral — encara que a voltes sigui decisiu en la lluita — que és necessari comptar amb el material.

No cal oblidar que els capitalistes no compten solament amb les forces armades i altres institucions similars, sinó que a més tenen al seu costat a la burocràcia. Aquesta — en la qual molts dels seus components han ocupat el càrrec no pel seu valor intel·lectual, sinó per recomanacions o emprant tota mena de pal·liatius per aconseguir el lloc desitjat — defensarà als seus protectors fins a la mort.

La burocràcia l'hem de dividir en dos grups: els buròcrates parasitaris — que sols treballen el dia de cobraments — i els buròcrates obrers — que han de treballar pels altres, — però que no obstant hem d'acoblar-los en un sol cos al servei del capital. Podríem considerar-los proletaris, però per la seva pavoreria hem d'emplaçar-los entre els capitalistes i grans burgesos i els obrers i petits

burgesos. Parlant en general, no arriben a igualar-se als capitalistes i grans burgesos, perquè no els hi permet el seu estat econòmic; en canvi estan per damunt dels obrers i petits burgesos perquè estan més ben retribuïts que els uns i no han d'economitzar — per un altre dia — com els altres. El seu quixotisme els obliga a tota mena de reverències envers uns i una inadequada altivesa envers altres, fins l'extrem de no servir-los en molts casos. Per això ells combatran qualsevol intent d'implantació de règim social, perquè no ignoren que la seva superioritat fictícia desapareixeria com fum que el vent s'emporta.

Si mai els interroguen i els plantegeu l'igualtat de drets us contestaran: que han de guanyar més, perquè han de millor vestir, ocupar llocs de preferència en viatges, espectacles, etc., i se'ls han de compensar les penalitats dels estudis.

Compareu-los-hi que si han de vestir millor, també l'obrer manual gastia més roba; que l'ocupar llocs de preferència han de tenir igual dret tots els homes i en quan a compensar els anys d'estudi, l'obrer els esmerça — amb més perill — durant l'aprenentatge.

No obstant us replicaran dient-vos que a casa d'un obrer són més d'un els que aporten ingressos (¿perquè

no fan treballar els seus fills?) i ells han de procurar que cursin els seus fills una carrera (el fill de l'obrer no pot gaudir d'aquests drets) i que per això el seu sou ha d'ésser molt més crescut ja que també són majors els gastos.

¿Què us sembla de la seva germanor i el seu unitarisme? Encara diran que són liberals...

¡Conservadors de pur cep...! quan afirmen que és lògic que el fill d'un paleta sigui paleta, d'un pagès, pagès, i el d'un buròcrata... un càrrec burocràtic.

Pobrets! com que són de sucre, s'engrunarien si fessin treballs manuals... Es clar, s'han de respectar els drets adquirits. ¡Ara m'assabento que són hereditaris!

PERE BELLOSTES.

El Sindicat Obrer d'Oficis Varis de la nostra ciutat, ens prega l'inserció de la següent nota que publica Solidaridad Obrera:

“anomalías que deben corregirse

Hemos leído en las notas que aparecieron en *Solidaridad Obrera* del Pleno Regional de la Federación de Sindicatos o Secciones de Agua, Gas y Electricidad, celebrado últimamente en Vich, que acudió al mismo una delegación de los trabajadores de Figueras de dicho ramo, lo cual demuestra que siguen perteneciendo a la Conferencia Nacional del Trabajo, sin que logremos explicarnos los motivos de su permanencia en ella, pues los individuos que dirigen estos elementos fueron los peores detractores que tuvimos siempre, habiendo cometido toda clase de bajezas e indignidades para complacer a la burguesía local, que quisiera ver destruido nuestro Sindicato.

Según se desprende de las notas citadas, reinfiltraron al Pleno un comunicado, que éste consideró insolante y vergonzoso, como no podía ser de otra manera tratándose de tales sujetos, pancistas y traidores, todo en una pieza.

Es muy necesario evitar estos contactos perniciosos, que siembran, además, el confusiónismo. Nada mejor para conseguirlo que aclarar de una vez la misión de la Federación Nacional de Industria, que es el complemento del Sindicato y no su negación.

Así no tendremos miedo el enemigo en casa, como sucede ahora, debido a la ignorancia de cosas tan elementales que mantienen el actual desbarajuste. — Por el Sindicato Obrero de Oficios Varios de Figueras, la Junta.

Sabons i lleixius de totes classes

EL SIGLO

Avinguda de la República, 17